

[Gert Petersen]

Det er ikke sådan, som man måske kunne tro på grund af mine indledende bemærkninger, at SF søger strid med regeringen for stridens egen skyld. Vi er tværtimod tilfreds med, at vi har kunnet enes om Danmarks politik i forhold til Mellemøsten og Afghanistan.

Situationen i Israel og de besatte områder bliver mere og mere desperat. Undertrykkelsen på Vestbredden skærpes og fanatiske ekstremister på den israelske side lægger et grænseløst had for dagen, som selvsagt avler had og fanatisme på den anden side. Det er på høje tid, at parterne kommer til fornuft, dvs. at Israel accepterer en international konference med deltagelse af PLO med det formål at bane vej for en selvstændig palæstinensisk stat, altså israelsk rømning af de besatte områder, og at PLO anerkender Israels ret til at eksistere som selvstændig stat.

Jeg vil i den forbindelse udtrykke tilfredshed med de skarpe danske protester mod den brutale undertrykkelse, som Israel udøver for at bekæmpe et oprør, som ethvert tænkende menneske må have forståelse for. Der er grænser for, hvor længe et folk finder sig i ikke blot at være besat, men også at se sit land gradvis overtaget af fremmede kolonister.

Også i spørgsmålet om Afghanistan har vi været enige med regeringen. Den sovjetiske intervention var fra begyndelsen af et groft folkeretsstridigt overgreb, der oven i købet førte til en uhørt skærpelse af den borgerkrig, der var i gang, og som har nedkaldt tragiske ulykker over befolkningen. Derfor har SF fordømt den sovjetiske tilstedeværelse og krævet tropperne trukket ud af Afghanistan, og vi er tilfreds med, at dette nu sker.

Om det så fører til fred i Afghanistan, er jo desværre straks et andet spørgsmål. Jeg tvivler, så stærke som modsætningerne er i det afghanske samfund, men der er dog et håb om, at moderationens kræfter kan sejre på begge sider, når der ikke længere er fremmede tropper i landet.

Man kunne ønske, at Reaganregeringen på samme måde ville indse, at dens politik over for Nicaragua har været en katastrofe. 500 mio. dollars har USA kastet ind i krigen på contraernes side. Krigen har kostet 40.000-50.000 nicaraguanere livet og anrettet materielle skader for 2 mia. dollars, altså 12-14 mia. danske kroner, uden at rokke ved sandinistregeringens magt

og autoritet. Som led i fredsprocessen har denne regering gjort meget for at få fred, og man må sige, at også hos dele af contraerne møder man en interesse for fred, men andre dele er imod, og de opmuntres desværre stadig af De Forenede Staters regering.

Vi opfordrer den danske regering til at gøre sin indflydelse gældende både direkte og gennem EPS-samarbejdet for at få USA til at acceptere, at nu har freden en chance, og handle i overensstemmelse hermed. Her er det den amerikanske administration og præsidenten, jeg tænker på, for det er klart, at i Kongressen, den lovgivende forsamling i USA, har man forstået det.

Også i forhold til det sydlige Afrika kunne vi efterlyse en endnu stærkere indsats, selv om vi erkender, at den hovedlinje, der udøves af Danmark og af regeringen, er rigtig. Men man må se i øjnene, at Pretoriaregeringen ikke alene gennemfører sin brutale undertrykkelsespolitik i selve Sydafrika og over for Namibia, men at den også fører en utilslørret aggressiv politik over for nabostaterne, dels med direkte angreb mod Angola og Botswana og dels med økonomisk og militær støtte til meget grusomme bander i Mozambique og andre lande.

Hvad angår nedrustningsspørgsmålet er vi alle sammen glade for INF-aftalen mellem USA og Sovjet om skrotning af raketter, der frembærer omkring 4.000 atomsprængladninger. Men hvad så? Skal den følges op med yderligere nedrustning, konventionelt og på det atomare område, eller med såkaldt kompenserende oprustning? SF mener det første, altså yderligere nedrustning, og det er også for ikke så forfærdelig længe siden under en forespørgselsdebat tilkendegivet, at det er, hvad flertallet her i salen mener.

Desværre er der kredse i NATO, som mener det modsatte, altså at fordi man afskaffer atomvåben, så skal man – de høje magter se i nåde til os – anskaffe flere konventionelle våben eller en anden slags atomvåben. Vi forventer, at det danske Folketings holdning, som klart går imod dette standpunkt, som går imod modernisering af såkaldte kortdistanceraketvåben, taktiske slagmarksvåben osv., og som på lidt længere sigt går ind for den såkaldte tredje nulløsning, dvs. fjernelse af slagmarksvåbnene, kommer klart for dagen under det tilstundende NPG-møde i Kolding – om nødvendigt i en